

(בנפיה) התפניות. ואם תאמר, פאן שגקרה עכרת מה הטעם? אלא בכל אוטם ימים,ימי הסעודות של ענפי האילן קי. ועל כן שבעים פריטים הם. אחר כך שמחה (הנ"ו) האילן מפש ושמחת התורה. ובגללו הוא יומ אחד עכרת. שמחת התורה, שמחת האילן, שהוא הגוף.

ועל כן אין חלק ביום הזה אלא לקידוש ברוך הוא עם בנטה ישראל. משום כך עכרת תפיה לכם, לכם ולא לאחר. (אחר קרשר מהת האילן מפש, ובגללו הוא יומ אחד, ואין חלקם היה אלא לקידוש ברוך הוא ובנטה ישראל, ולכון בתובעכרת תפיה לכם. אף אבן ביום הזה שמחת התורה, שמחת האילן, שהוא גוף, והכל ונבזע, וכן שחרי בשעה שהמלך נמצא, הכל נמצא בו. ועל כן שנינו, פרשויה, משום כך נקרא אחד,

אחד ודאי, כמו שאמרנו.

בא ראה, מה פתוב? ממושבתיכם פביאו לחם תנופה וגנו, סלת תפינה חמץ תפינה. מה שונה כאן חמץ תפינה? אלא משום שהכל אחוזים בו (וכן באילן, שחרי באילן אחוזים עליהם, ענפים, באילן אחוזים עליהם, קליפות, דינם רבים בכל הארץ, הכל נמצא בו. וממשום שהאילן הזה מכך על יציר הארץ, שהוא בית מושב האדם.

אמר רבי אלעזר, מה אילן אלה נזונים כל שאר האילנים להטה, והוא השתרע על נבר אחד עמך ששופע ויוצא, ואין פוסקים מיימיו לעולמים. עליו בתובו (וימה) וזהו יובל ישלח שרשיו, ועל דא אקרי אוריתא, (משלו⁵) עץ חיים היה וגנו. ומה זה ותמכה מאושר? נקראת תורה (משלו) עץ חיים היה וגנו. ומה זה ותמכה מאושר?

יומי שעודתי דענפי אילנא (דף צ"ז ע"א) והוא. ועל דא, שביעים פריטים אינון. לבטэр, חדותא (רענפא) **דאלנא ממוש**, וחדרותא דאוריתא. ובגיגיה הוא יומא חד עכרת. חדותא דאוריתא, חדותא דאלנא, דהו גופה.

יעל דא לית חולק בא כי יומא, אלא לקידשא בריך הוא וכנסת ישראל. בגין לך, עכרת תפיה לכם, لكم, לכם, ולא לאחרא. (פ"א לברר חדותא דאלנא מפש ובגיגיה הוא יומא חד ולית חולק בא כי יומא אלא לקידשא בריך הוא וכנסת ישראל ועל דא בתיב עכרת תפיה לכם. אוף חבי בא כי יומא חדותא דאוריתא חדותא דאלנא דהו נוף ולא אשכח בה) **דהא בשעתא דמלכא אשתחח**, שלא אשתחח ביה. ועל דא תנין, בעכרת על פרות האילן, והא אוקמויה בגין לך אחד אקרי, אחד ודאי, **כמה דאמאן.**

הא חי, מה כתיב, ממושבותיכם פביאו לחם תנופה וגנו, סלת תפינה חמץ תפינה. **מאי שנא הכא חמץ** (בנטה ישראל), אלא בגין דכלא אחידן ביה (וב) באילנא, דהא באילנא אחידן ענפין, באילנא אחידן עליין, קלייפין, דינין סגיאין בכל סטרין, שלא אשתחח ביה. ובגין דהא אילנא, מכפר על יציר הארץ, דהו **ביבי מותביה דבר נש.**

אמר רבי אלעזר, מה אילנא איזוני כל שאר אילניין למתקא. והוא אשתרשא על חד נהרא עמייקא, דגנד וונפיק ולא פסקין מימי לעלמין. עליה כתיב (וימה³) וזהו בעז שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו, ועל דא אקרי אוריתא, (משלו⁵) עץ חיים היה וגנו. ומאי ותומכיה מאושר. **הא אוקמויה, אבל ותומכיה מואושר,** כמה דעת אמר (בראשית ל) **באשר כי אשורי כי אשורי בנות.**

הרי פרשויה, אבל ותמכה מאושר, כמו שנאמר (בראשית ל) **באשר כי אשורי בנות.**